

Quan la llum pujada des del
 fons del mar/
 a llevant comença just a
 tremolar,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan per la muntanya que
 tanca el ponent/
 el falcó s'endua la claror
 del cel,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Mentre bleixa l'aire malalt
 de la nit/
 si boques de fosca fressen
 als camins,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan la pluja porta l'olor
 de la pols/
 de les fulles aspres dels
 llunyans alocs,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan el vent es parla en
 la solitud/
 dels meus morts que riuen
 d'estar sempre junts,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Mentre m'envelleixo en el
 llarg esforç/
 de passar la rella damunt
 dels records,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan l'estiu ajaça per tot
 l'adormit/
 camp l'ample silenci que
 estenen els grills,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Mentre comprenien savis
 dits de cec/
 com l'hivern despulla la
 son dels sarments,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan la de bocada torça

Salvador Espriu, neix el 10 de juliol de 1913 a Sta. Coloma de Farners. Al cap de dos anys, el seu pare Francesc Espriu (notari), es trasllada a Barcelona, juntament amb tota la seva família. Salvador Espriu alterna la seva infantesa entre Barcelona i Arenys (Sinera) d'on és oriunda la seva família.

De petit una enfermetat el fa està durant 3 anys (9-13) al llit, aquest temps seria vital per ell, ja que va llegir quasi tota la biblioteca familiar.

Als 15 anys publica el seu primer llibre "Israel", (en castellà), als 17 anys inicia els estudis universitaris, i als 18 anys publica "Dr. Rip", als 19 "laia", als 21 anys "Aspectes", als 22 "Ariadna al laberint Grotesc" i "Miratge a Citera", aquest mateix any (1935), es llicenciaria en Dret. Quan tenia 23 anys (1936), esclata la guerra, Espriu es posa al costat de la República. Durant la guerra Espriu publica "Antigona" (1939), obra feta en 8 dies, i tres setmanes abans d'acabar la guerra, (el llibre va estar prohibit fins l'any 1955, i es representa en teatre el 58, un dia i prou, .. i gràcies).

Durant 1938 publica "Letizia", "Fedra" i "Petites proses blanques".

Acabada la guerra, es prohibeix el català, Espriu continua treballant, en silenci, i l'any 1943 col·laborant amb Enrie Bagué publica "Iniciación a la Historia Universal" (en castellà), l'any 1946 surt una edició clandestina "Cementiri a Sinera", que ve a representar un cant d'infinita tristesa davant la realitat seva i la del seu poble. En 1948 és "Primera història d'Ester", en el 49 "Les cançons d'Ariadna", li continuarien "Mariàngela, l'herbolària", "Tres sureres" en el 52 "Anys d'aprenentatge", "Obra lírica" "Cementiri de Sinera", en el 54 "El caminant el mur", en el 1955 "Final del laberint", en aquest volum publica la tercera part de "Les Hores", obra que havia començat l'any 1934.

En el 1957 publica "Evocació Rosselló-Portcel" i altres notes", En el 1960 és "La pell de brau", que tal com diu ell és un llibre obert a l'esperança a la gent honesta i al jovent.

En 1963 publica "Obra Poètica" i "Llibre de Sinera". Al 1966 es publica "Ronda e mort".